

едно сражение при Ватерлоо, Наполеонъ взелъ участие съ своята кавалерия, но по пжтя, прѣзъ който трѣбвало да мине имало една дълбока пропастъ. За да прѣмине тази пропастъ, трѣбвало голѣма частъ отъ пѣхотата да я запълни и отгорѣ надъ тия трупове да мине Наполеонъ съ своята кавалерия. Ние всички се хвърляме въ тази пропастъ, и като мине Наполеонъ надъ нашитѣ кости, казваме: нека Наполеонъ побѣди? Наполеонъ побѣди ли? Гдѣ сж резултатитѣ на наполеоновитѣ войни? Гдѣ сж резултатитѣ на римския царъ Цезарь? Въ края на крайщата всички тѣзи велики резултати се свеждатъ къмъ нищо. Често, богатитѣ американци, които обичатъ разнообразието, отиватъ нѣкъдѣ на сѣверъ, въ студениѣ мѣста и тамъ иматъ обичай да си правятъ грандиозни палати отъ ледъ, които свѣтятъ отлично, но като дойде пролѣтътъ и лѣтото, тѣ се стояватъ, служатъ имъ само за 3—4 мѣсеца. Всичко туй, което ние градимъ, това сж палати, направени отъ ледъ. Къдѣ ще остане нашиятъ трудъ?

Тукъ, въ прочетения стихъ се говори за единъ управникъ, Пилатъ, човѣкъ съ високо обществено положение, съобразителенъ, съ тънъкъ умъ, като на римлянинъ, който, за да угоди на народа си, прѣдалъ Христа въ ржцѣтѣ имъ. Той казва: „Азъ искамъ да направя една услуга на юдейския царъ, да Го пусна, но народътъ не иска“. Не, за да има благоволенieto на своя народъ и за да му угоди, Пилатъ имъ пусна Варава, а Исуса, като Го би, прѣдаде Го на разпятие. Питамъ: защо Пилатъ искаше да угоди на народа, и защо прѣдаде Христа на разпятие? Защо еврейскитѣ пър-